

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4220/2021
20.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиља АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јасмина Михаиловић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Младен Никић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 501/20 од 11.03.2021. године, у седници већа одржаној 20.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 501/20 од 11.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 501/20 од 11.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 459/19 од 11.02.2020. године, ставовима првим и другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиљама на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: тужиљи ББ за претрпљени страх 40.000,00 динара и за претпљене душевне болове због повреде угледа, части и достојанства 50.000,00 динара, а тужиљи АА за претрпљени страх 50.000,00 динара и за претпљене душевне болове због повреде угледа, части и достојанства 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом на наведене износе почев од 11.02.2020. године, као дана пресуђења па до коначне исплате, док је одбијен је тужбени захтев у делу којим су тужиље тражиле да се тужени обавезе да тужиљама на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: тужиљи ББ за претрпљени страх преко досуђеног износа до траженог износа од 60.000,00 динара и за претпљене душевне болове због повреде угледа, части и достојанства преко досуђеног износа до траженог износа од 80.000,00 динара, а тужиљи АА за претрпљени страх преко досуђеног износа до траженог износа од 80.000,00 динара и за претпљене душевне болове због повреде угледа, части и достојанства преко досуђеног износа до траженог износа од 80.000,00 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиљама солидарно накнади трошкове поступка од 74.325,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 501/20 од 11.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог и става другог изреке, као и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади нематеријалне штете. По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе члана 192. Закона о облигационим односима, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. У конкретном случају, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем које је изражено кроз одлуке Врховног касационог суда. Ревизијом туженог се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 22.03.2019. године, ради накнаде штете. Вредност предмета спора цени се у односу на сваку тужиљу појединачно, с обзиром да тужиље нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП. Вредност предмета спора у односу на тужиљу ББ је 90.000,00 динара, а у односу на тужиљу АА је 100.000,00 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представљају динарску противвредност испод 3.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић